

Forhandling

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for ministerens besvarelse, og jeg kan i hvert fald konstatere, at der, så vidt jeg kan se, er en væsentlig åben holdning, når det drejer sig om at vurdere kvotepolitikken og komme videre frem ad den vej.

Jeg vil gerne lige knytte nogle kommentarer til enkelte punkter i ministerens indlæg.

Når det drejer sig om balanceproblemerne, er jeg enig i, at en væsentlig forudsætning for at kunne nå til en indsatsregulering, som jeg mener er vejen frem, selvfølgelig er, at man har en flådekapacitet og en sammensætning, der stort set svarer til de fiskerimuligheder, man har. Det, jeg godt kunne tænke mig, var, at man også gjorde noget for at fremføre det synspunkt over for andre lande.

Jeg er også enig i, at vi selvfølgelig herhjemme først og fremmest skal gøre, hvad vi kan for at tilpasse vores egen fiskerflåde det forhold. Der mener jeg ikke, at der er så forfærdelig langt igen, men der er tale om væsentlig større afstande fra fiskerikapacitet til fiskerimuligheder, når det drejer sig om nogle af de andre EU-landes, Hollands og andres, kapacitet i Nordsøen.

Derfor mener jeg, at hvis vi skal frem til, hvad vi håber, en anden reguleringsordning, er det nødvendigt, at alle de lande, der er med til at fiske i det samme fiskevand, har en flådekapacitet, der svarer til deres fiskerimuligheder.

Når det drejer sig om discarden, siger ministeren, at den bliver skældt voldsomt ud, og det kan jeg egentlig godt forstå. Jeg synes, at en af de mest deprimerende oplevelser sidste sommer, da jeg tog imod tilbudet fra Fiskeriforeningen om at tage en uge ud og fiske i Nordsøen, var, at når man f.eks. fisker i norsk farvand – og i norsk farvand må man kun have fisk om bord, der er renset og iset – må man ikke smide fisk ud i norsk farvand, og det vil sige, at hvis man så har fanget så meget, at man har overskredet sin kvote dér, hvor man skal lande fisken, smider man, når man kommer ind over dansk farvand igen, gudhjælpemig de fisk over bord, som man selv har stået i sit ansigts sved i høj vindstyrke og renset. Det er enten, fordi kvoten har været opbrugt, eller det – som det også nævnes i ministerens tale – kan mange gange skyldes, at man har en begrænset kvote på f.eks. – som der var tale om her – 20 t over 2 måneder. Det er ikke ret meget, og så søger man selvfølgelig at få den højeste pris pr. kg, og det giver de store

torsk, og så stod jeg og smed dem ud, som man overlod til mig; der var nok ikke den store risiko ved at lade mig som amatør rense dem, der hedder femmeren. De ryger sig en tur igen, hvis man får et træk, der er for stort.

Det mener jeg sådan set er forståeligt nok, og det er jo heller ikke ulovligt, men jeg synes, det viser med al tydelighed, at kvotesystemet ikke er egnet til at skabe rimelige forhold for dem, der fisker, og jeg tror heller ikke på, at det er med til at skabe nogen sikker bevaring af bestandene.

Når vi ser på reguleringssystemerne, er der efter min opfattelse ingen tvivl om, at vi skal frem til et system, der gør, at fiskeriet i princippet er frit, forstået på den måde, at man tilrettelægger de tekniske regler, så alt, der fanges, kan landes. Det betyder selvfølgelig, at mindstemålene skal overholdes, og i den forbindelse kunne jeg også godt tænke mig, at man gjorde en indsats fra regeringens side for at sørge for, at mindstemål i de andre lande, f.eks. i England, kom op på det mindstemål, der gælder for Danmark i Nordsøen. Det er urimeligt, at England og Danmark, der fisker i det samme farvand, har ulige forhold med hensyn til mindstemålene, når det drejer sig om torsk.

Mindstemålene skal selvfølgelig være noget af det, man regulerer med, og de skal efter min opfattelse også gerne være større. Noget andet skal være masketørrelserne og havdage, og jeg er enig med ministeren i, at når man når til de ting, er det afgørende, at man har en kapacitet, der gør, at der også kommer en økonomi i den flåde, der skal ud.

Igen må jeg også sige, at jeg ikke tror, at vi har så langt igen i Danmark, men når det drejer sig om balanceproblemerne, skal vi rette os mod, at flådeprogrammerne i de andre EU-lande bliver opfyldt efter den hensigt, der er med den fælles politik.

Endelig mener jeg også, at der selvfølgelig må være regler på særlige områder, så man kan sige, at nu er der stop for den og den fiskeart i en periode, forstået på den måde, at man ikke kan gå efter den som hovedfangst, men man skal selvfølgelig have lov til at lande bifangsterne, og også at der er særlige områder, hvor man må sige, at nu stopper vi fiskeriet her, eller vi stopper det i særlige perioder.

Hvis man har sådan et reguleringssystem, er det også mit håb, at man kan fjerne halvdelen af fiskerikontrollen og konvertere den til biologer, der aktivt og i samarbejde med fiskerne er med